

8. Kara za przestępstwo

1. Czego może się spodziewać człowiek, który grzeszy? (s.2)
2. Skąd się wzięła śmierć na świecie? (s.2)
3. Bóg jest miłosierny. Jaki jest jednak Jego stosunek do przestępców Jego prawa? (s.2)
4. Co jest rezultatem zamierzonego grzechu? (s.2)
5. Komu zostało przekazane wykonanie wyroku sądu? (s.3)
6. Jakie poselstwo kieruje Bóg do rodzaju ludzkiego? (s.3)
7. W jaki sposób człowiek może uniknąć kary za grzech? (s.3)

Podsumowanie (s.4)

1. Czego może się spodziewać człowiek, który grzeszy?

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć” — Rz 6,23 (cz. 1)

„Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz” — Rdz 2,17

„Oto wszyscy ludzie są moi, zarówno ojciec, jak syn — są moimi. Każdy, kto grzeszy, umrze” — Ez 18,4

2. Skąd się wzięła śmierć na świecie?

„Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli” — Rz 5,12

3. Bóg jest miłosierny. Jaki jest jednak Jego stosunek do przestępców Jego prawa?

„Pan nierychły do gniewu i bardzo łaskawy przebacza winę i występki, choć nie pozostawia bez kary, lecz za winę ojców nawiedza synów do trzeciego i do czwartego pokolenia” — Lb 14,18 (patrz: Wj 34,5-7)

4. Co jest rezultatem zamierzonego grzechu?

„Bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy, rozmyślnie grzeszymy, nie ma już dla nas ofiary za grzechy, lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia, który strawi przeciwników. Kto łamie zakon Mojżesza, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch albo trzech świadków; O ileż sroższej kary, sądziecie, godzien będzie ten, kto Syna Bożego podeptał i zbezcześcił krew przymierza, przez która został uświęcony, i znieważył Ducha łaski” — Hbr 10,26-29

5. Komu zostało przekazane wykonanie wyroku sądu?

„Najmilsi! Nie mścijcie się sami, ale pozostawcie to gniewowi Bożemu, albowiem napisano: Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan” — Rz 12,19 (patrz: J 5,26.27)

6. Jakie poselstwo kieruje Bóg do rodzaju ludzkiego?

„Szczęśliwy sprawiedliwy, gdyż dobrze mu się powiedzie, bo owoc uczynków swoich będzie spożywać! Biada bezbożnemu, źle mu się powiedzie, bo mu według uczynków jego rąk odpłacą” — Iz 3,10.11

„Dlatego w miejsce Chrystusa poselstwo sprawujemy, jak gdyby przez nas Bóg upominał; w miejsce Chrystusa prosimy; Pojednajcie się z Bogiem” — 2Kor 5,20 (patrz: 2Tm 2,24-26)

Uwaga: Wielu ludzi zapytuje: Dlaczego jest tak dużo cierpienia, bo jeżeli Bóg jest rzeczywiście dobry, nie powinien nawet przyzwalać na łzy, pot i krew. Dlaczego cierpią niewinni, winni zaś umykają sprawiedliwości? Jak długo istnieje świat ludzie próbowali oceniać Boga stosując własne kryteria. Pismo Święte ukazuje nam rąbek wielkiej tajemnicy Boga. Jest to obraz z jednej strony Boga sprawiedliwego — wymierzającego karę za nieposłuszeństwo wobec Bożego prawa, z drugiej zaś Boga miłosiernego — odpuszczającego winę. Boża sprawiedliwość i miłosierdzie zcentralizowały się w przyjściu na ziemię Syna Bożego — Jezusa. „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,16).

7. W jaki sposób człowiek może uniknąć kary za grzech?

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, panu naszym” — Rz 6,23

Podsumowanie

Kto mógł przewidzieć — w momencie kuszenia — jakie straszliwe skutki mogą wyniknąć z jednego fałszywego kroku? Są ludzie, którzy dowodzą, iż prawo Boże nie odnosi się do człowieka, gdyż przykazania Jego są zbyt trudne do wypełnienia. Gdyby to było prawdą, dlaczego Adam został ukarany? Grzech naszych pierwszych rodziców ściągnął nieszczęście na świat. I gdyby nie miłosierdzie Boże, rodzaj

ludzki byłby skazany na beznadziejną rozpacz.

Upadek człowieka spowodował wielki smutek w niebie. Zaraza grzechu objęła cały świat stworzony przez Boga. A jego mieszkańcy skazani zostali na nędzę i śmierć. Wszystko wskazywało na to, że dla winnych przeciwko prawu Bożemu nie ma już ratunku. Hymny pochwalne w niebie zamilkły, cały dwór niebieski pogrążył się w żałobie. Tak wielkie zniszczenie spowodował grzech.

Litość dla upadłego rodzaju ludzkiego napełniła serce Syna Bożego. Przejmujące współczucie ogarnęło Go na widok ogromu zła skażonego świata. I wiedziony wielką miłością ułożył plan odkupienia ludzkości. Przyjął na siebie cały ciężar grzechu. Człowiek tak bardzo znikczemniał przez grzech, że nie mógł sam o własnej mocy pojednać się z Bogiem, który w Istocie Swej jest samą dobrocią i czystością. Ale Jezus po wybawieniu ludzkości przez Swą śmierć na krzyżu, mógł udzielić Swej Boskiej mocy człowiekowi, dążącemu do poprawy. W ten sposób grzeszne dzieci Adama i Ewy przez pokutę i wiarę w Chrystusa, mogły znowu stać się „synami Bożymi”